

Зазжицы (у конь), *sf. pl. Vétér.* la fève.
Заигравам (на биллардъ), *va.* débiter.
Займъ и -минъ (турки солдатъ), *sm.* un zaim.
Закакво, *conj.* pourquoi.
Закалямъ, *va.* égorger, couper la gorge à.
Заканвамса (гоня карезъ т.), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.
Заканване (карезъ т.), *sn.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m*; || *fam.* le retentum; || на страна -то, rancune à part.
Заканвачъ, *ка, s.* rancunier, ère; || *fam.* rancuneux, euse.
Заканителенъ, *adj.* vindicatif.
Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; || (на камъ), engraver; || (накъ назадъ), remmener.
Закачалникъ, *sm.* un agresseur.
Закачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingles, accrocher; 1. toucher, attendrir; 2. commencer, débiter, naître; 3. (къкого), *fam.* asticoter; 4. (накъ), rascrocher, 5. (платиата), *Mar.* larder; 6. (работа), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliqueter; 10. -са, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se rascrocher à, se prendre, pointiller; || taquiner.
Закачване, *sn.* l'initiative *f.*, accrochement *m*; 1. *Mar.* l'affourche *f*; 2. котка ради —, анере д'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*
Закаченъ (за стропалено дърво), *adj.* en-croché.
Закачителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement
Закачителностъ, *sf.* la taquinerie.
Закачка, *sf.* un tour d'adresse; || *pl.* -чки, la singerie.
Закачникъ, *sm.* le mobile.
Заkletникъ, *sm.* un conjurateur, comploteur, juré *m*; || поредъ на иснафскы -ници, la jurande.
Заkletничество, *sn.* la jurande.
Заkletъ, *adj.* assermenté, juré; || сѣдба на -ты, *Jur.* le jury *et* juré.
 — оцѣвилникъ, *sm.* un prud'homme.
 — сѣдникъ, *sm.* un juré.
Заклецеватса (за кучета), *v. imp.* ils lacent, ils mâtinent.
Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (диаволъ), exorciser; 2. (къкого), conjurer; 3. -са, *vr.* jurer; || (за), conspire.
Закливане, *sn.* le serment, adjuration, obsecration *f*; || (диаволъ), l'exorcisme *m*; || (въ сѣдница), *Jur.* caution juratoire *f.*
Заклиневачъ, *sm.* un exorciste.
Закъливамъ, *va.* assermenter.
Закъливане, *sn.* la conjuration, adjuration *f.*
Заключевамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (накъ), refermer; 2. (по на тѣсно или пакъ), resserrer; 3. (имамъ въ

себи-си свойщина), participer de; 4. (направляемъ съюздъ), contracter.
Заключалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*
Заключенъ, *adj.* sous clef, part. clos.
Заключливъ, *adj.* fermant.
Заковavamъ, *va.* fixer, condamner; || (изново съ гвоздеи), reclover; || (топъ), enclouer.
Заковаване, *sn.* l'enclouure *f.*
Закованъ, *adj.* ferré.
Заколивъ, *adj.* *fam.* tuable.
Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m*; || *Anat.* romme d'Adam, *f.*
Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -ment; 1. съ — начинъ, de droit, de plein droit; 2. припознаване -онно незаконно дѣте, la légitimation; 3. припознавамъ -нно едно дѣте, *va.* l'égitimer; 4. правя го -онно, *va.* valider.
Законна добывка (процентъ), *sf.* le taux. — наследственостъ (на прѣстолъ), *sf.* la légitimité; || придръжникъ на —, un légitimiste.
 — часть, *sf. Jur.* la légitime; || което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*
Законно наследіе, *sn. Jur.* la légitime.
 — раждане, *sm.* la légitimité. || l'idité *f.*
Законностъ, *sf.* la légalité, légitimité, *f.*
Законодавателенъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.
 — давателна мощъ, *sf.* la législation.
 — давателно събрание (и ерѣме на събирането му), *sn.* la législation.
 — давателство и -знание, *sn.* la législation.
 — давачъ, *ка s.* législateur, trie; || -вателенъ, *adj*; || първий — на всякой езикъ, le tyran des langues.
 — знание, *sn.* la jurisprudence.
 — знаецъ, *sm.* un praticien.
 — получилникъ, *sm.* un catéchiste.
 — хранитель (въ Амина), *sm.* un thesmothète.
Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f*; 1. (за храната), loi annonaire; 2. имамъ сила -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, légal, *adj.* 4. криво тълкувамъ —, *vr.* faire violence à la loi; 5. нѣмамъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ -тъ, licite, *adj*; 8. принамъ —, *va.* voter; 9. развалямъ —, *va.* désobéir.
Законы (на веты Германцы), *sm. pl.* lois ripuaires *f*; 1. злоуботрѣbene на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. правя или давамъ —, *va.* légitimer; 4. противорѣчье въ —, l'antimonie *f*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.
Заковavamъ, *va.* enterrer, enfouir; || -са, *vr.*
Закоравельный ечемычець (въ око), *sm. Méd.* la grêle.